

การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus*

THE DEVELOPMENT OF ANALYTICAL READING THINKING SKILLS
OF THE SIXTH GRADE STUDENTS BY APPLYING KWL PLUS TECHNIQUE

บรรจง แสงนาวรรณ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์เทคนิคการสอน KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญ .05
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของมหานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus

** นักศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทรศัพท์ 090-119-0128 e-mail address : kru_banjong@hotmail.com ที่ปรึกษามหานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ ที่ปรึกษามหานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร.สุจิตรา คงจินดา และอาจารย์ ดร.บำรุง ชำนาญเรือ

Abstract

This research was experimental research with one group pretest-posttest design. The purposes were to: 1) compare analytical reading skills of the sixth grade students before and after learning by applying KWL Plus technique and 2) study the students' opinions toward the learning by applying KWL Plus technique. The sample consisted of 27 sixth grade students, first semester in academic year 2013, Watdonyaihom (Loungsponganoopathum) School, Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office II. The research instruments were the lesson plans by applying KWL Plus technique, analytical reading skills test and questionnaire on opinions toward the learning by applying KWL Plus technique. The statistical analysis employed were percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), t-test Dependent and content analysis.

The research found that:

1) The analytical reading skills of the sixth grade students after learning by applying KWL Plus technique were higher than before learning by applying KWL Plus technique statistically significant different at the .05 level.

2) The students' opinions toward the learning by applying KWL Plus technique were overall at a high agreement level.

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และการบริโภคข่าวสารข้อมูล ทุกคนต้องขวนขวาย และแข่งขันกันตลอดเวลา เนื่องจากเทคโนโลยีต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงและก้าวไกลไปอย่างรวดเร็วโดยไร้ขีดจำกัด ดังนั้นการดำรงชีวิตของมนุษย์จึงต้องมีการพัฒนาและก้าวตามให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขและเพื่อความปลอดภัยของชีวิตที่สำคัญคือการรู้จักปรับตัว อบรมเทคโนโลยีและทันต่อเหตุการณ์ ต้องอาศัยการคิดเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง ดังนั้นเป้าหมายการจัดการศึกษาของประเทศต่าง ๆ จึงมุ่งพัฒนาคุณภาพของประชากรซึ่งเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคม ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จัดการศึกษาให้มีคุณภาพพัฒนาคนให้ดำรงอยู่ในสังคมของข้อมูลข่าวสาร ด้วยการรู้จักรับข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในยุคข้อมูล ข่าวสาร จึงควรเน้นการพัฒนากระบวนการคิดเพื่อให้บุคคลสามารถนำไปใช้จัดการข้อมูลต่างๆ และสรุปเป็นความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีความสุข ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2546 ความตอนหนึ่งว่า

“ต้องช่วยกันให้การศึกษาดีขึ้นโดยเน้นกระบวนการคิดวิธีคิด เพื่อจะได้คนที่มีความรู้ คุณภาพ ครูต้องพัฒนาวิธีคิดกระตุ้นให้นักเรียนคิด ฝึกให้นักเรียนเป็นคนอยากรู้อยากเห็น รักการศึกษาค้นคว้าให้เด็กเกิดความสุข สนุกกับการเรียน ชูชนกับความรู้ ให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีแนวคิด ที่แตกต่างให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นที่แหวกแนว”

การอ่านคิดวิเคราะห์ที่ได้รับการกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ป. 6/3 อ่านเรื่องสั้นๆอย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.6/4 แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต จากการอ่านเรื่องสั้นๆ นิทานและเพลงพื้นบ้าน บทความ พระบรมราโชวาท สารคดี เรื่องสั้น งานเขียนประเภทโน้มน้าว บทโฆษณา ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

การพัฒนาทักษะการคิดของมนุษย์เป็นเรื่องที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ที่เกิดขึ้นอย่างมาก ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ข้อสรุปว่า เด็กไทยคิดไม่เป็นไม่ว่าจะเป็นการคิดแบบเหตุผล การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (ม.ป.ป., อ้างถึงในจรัส คำภีรัตน์, 2549 : 54) ที่พบว่า ผลการประเมินด้านการคิดวิเคราะห์ของเด็กไทยทั่วประเทศ มีความสามารถในการคิดเพียง 11.1% ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า แม้การคิดวิเคราะห์จะมีความสำคัญดังกล่าวมาแล้ว แต่การจัดการศึกษาที่ผ่านมายังไม่ได้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการขาดทักษะการอ่านที่มีคุณภาพ และในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2555: 44) ก็ได้รับบุสภาพปัญหาวิกฤตเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของไทยว่า มีมาตรฐานค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของอีกหลายประเทศ

นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบสอง(พ.ศ. 2549-2553) ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า มาตรฐานผู้เรียนที่ไม่ได้รับรองมาตรฐานมากที่สุดคือมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1, 2553:42-43) และยังแสดงผลการประเมินว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ได้ค่าเฉลี่ยด้านการคิดวิเคราะห์ต่ำสุด กระทรวงศึกษาธิการได้ประเมินนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ความสามารถของนักเรียนด้านการอ่านออกเขียนได้ และคิดคำนวณนั้นไม่ผ่านเกณฑ์ โดยให้มีการทบทวนการจัดการเรียนการสอนรวมทั้ง ต้องกลับมาทบทวนการพัฒนาครูเพราะครูเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาเด็ก นอกจากนี้ กมลทิพย์ ไบเงิน (2552 :70) ได้กล่าวว่า “เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอบตกยก 5 วิชาหลัก” แสดงให้เห็นถึงความ “อ่อนแอ” ของการศึกษาอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมาถึง 4 ปี โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ ในด้านสมรรถภาพการคิดวิเคราะห์ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่รัฐกำหนดไว้ร้อยละ 50 ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบสอง ด้านคุณภาพผู้เรียนพบว่า มีโรงเรียนส่วนมากที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 3 ลำดับ คือ มาตรฐานที่ 5 ความรู้และความจำเป็นตามหลักสูตร มาตรฐานที่ 4 การคิดวิเคราะห์ และมาตรฐานที่ 6 ใฝ่รู้ใฝ่เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1, 2553 : 45)

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาคุณภาพด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของเด็กไทย ควรได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เพื่อให้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาสมรรถนะสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะการคิด ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการสอน หรือเทคนิคการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดนั้นมีหลากหลายวิธี เทคนิคที่ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาประยุกต์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์จากการอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นแนวคิดของ คาร์และโอเกล (Carr and Ogle, 1987) ที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดจากการอ่านได้ ผู้วิจัยจึงประยุกต์เทคนิค KWL Plus ในขั้น Plus เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วให้วาดภาพเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน (Drawing) โดยให้นำข้อมูลจากบทอ่านมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน สรุปเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ได้แก่

1.1 จัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน และเพศชาย เพศหญิง กลุ่มละ 5 - 6 คน

1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และอธิบายวิธีการบันทึกข้อมูลในตาราง KWL-Chart

1.4 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม และบทบาทของสมาชิก

1.5 ให้ความรู้พื้นฐานและวิธีปฏิบัติกิจกรรมด้วยการใช้สื่อการอ่านหลากหลายประเภท เพื่อฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์

2. การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยใช้ รูปภาพ เรื่องราว เพลง สื่อเทคโนโลยี เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน โดยให้อ่านเรื่องราวตามที่กำหนด

2.2 การฝึกปฏิบัติโดยฝึกตามขั้นตอน KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K – What we know

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W – What we want to know

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L – What we have learned

ขั้นที่ 4 กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านบทอ่านต่าง ๆ มาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดเป็นแนวทางในการสรุป

3. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มย่อย ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยครูคอยแนะนำ

4. การวัดและประเมินผล โดยตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pre - Experimental Design แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest Posttest Design) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 80 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 27 คน ที่ได้โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยมีการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย เป็นการจัดเตรียมโครงการวิจัยเพื่อให้เกิดระบบการดำเนินการตามโครงการ เป็นขั้นตอนของการนิยามปัญหา โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศ การสัมภาษณ์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเสนอโครงการวิจัยต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามโครงการวิจัย นำข้อมูล เครื่องมือต่างๆ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบสอบถามความคิดเห็น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำมาพัฒนาและปรับปรุง จากนั้นจึงนำไปทดลองจัดการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการจัดทำรายงานผลการวิจัย เพื่อเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามประเด็นที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอแนะ จัดพิมพ์และรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อ่านคิดวิเคราะห์เจาะลึกจากเรื่องสั้นๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อ่านคิดวิเคราะห์เจาะลึกจากนิทาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อ่านคิดวิเคราะห์เจาะลึกจากบทความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อ่านคิดวิเคราะห์เจาะลึกจากสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 อ่านคิดวิเคราะห์เจาะลึกจากข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ พบว่า มี IOC เท่ากับ ค่าระหว่าง 0.67–1.00 มีค่าความยากระหว่าง 0.40 – 0.73 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33 - 0.73 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์เทคนิคการสอน KWL วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านบรรยากาศตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีที่เหมาะสมในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและได้ฝึกคิดเนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึกคิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม เพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้นักเรียนยังได้ฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยในขั้น Plus ให้นักเรียนถ่ายทอดความรู้ความคิดจากการอ่านเป็นภาพวาดแล้วจึงเขียนสรุปความสำคัญจากภาพวาด ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในการในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2552 : 90-93) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL, KWL Plus และ KWLH สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิดคือ K – ให้ระบุสิ่งที่รู้หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่กำหนด W – ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L- ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้แล้ว และ Plus- การทำแผนภาพความคิดและสรุปใจความสำคัญ สอดคล้องกับสมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ 2544 : 75) สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ(2545 : 75)ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองเป็นใคร มีวิธีคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลการวิจัยของคาร์และโอเกิ้ล (Carr and Ogle 1987 : 626-631) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลธิชา จันทรแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus มีการพัฒนาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้านวิเคราะห์ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบอกความสำคัญของเรื่องจัดเป็นผลการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานที่นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ง่าย และอีกประการหนึ่งคือโรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์) เป็นโรงเรียนศูนย์พัฒนาการอ่านของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ประจำจังหวัดนครปฐม มีอัตลักษณ์ประจำโรงเรียน คือ “รักการอ่าน” จึงมุ่งเน้นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านโดยเฉพาะทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์เดิมในเรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์ และภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่ฝึกการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์นั้น ทำให้นักเรียนมีกรอบในการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus คือขั้น K – What we know (นักเรียนรู้อะไรบ้าง) เป็นขั้นการสอนที่นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นพื้นฐานในการคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่อง

เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่อ่านในขั้นต่อไป ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับ เกียรติชัย ยานะรังสี (2540 : 7) ที่พบว่านักเรียนจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ขั้น W – What we want to know (นักเรียนต้องการรู้อะไร) เป็นขั้นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความรู้ อยากรู้ อยากรู้เห็นโดยใช้วิธีตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ วิจิตรา นรสิงห์ (2540 : 87) ที่พบว่า การตั้งคำถามทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีใจจดจ่อกับบทอ่าน และเพื่อตรวจสอบความรู้ของตนเอง ซึ่งในขั้นการตั้งคำถามนี้ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและแนะนำให้ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ให้หลากหลายครอบคลุมทุกด้าน ขั้นต่อไป ขั้น L – What we have learned (นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไร) เป็นขั้นตอนการสอนที่ให้นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องอย่างมีสมาธิ เพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้ จากเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อในการอ่าน

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้านวิเคราะห์หลักการ อยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการสรุปใจความสำคัญของเรื่องซึ่งเป็นทักษะขั้นสูง ต้องทำความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี และต้องค้นหาว่า อะไร ส่วนใดคือประเด็นสำคัญที่สุด ซึ่งบางครั้งมีเวลาจำกัดนักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่าทันกัน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านน้อยลง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและอย่างไร จึงทำให้นักเรียนสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของบุญส่ง นิลแก้ว (2535: 29, อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลปรัตน์ 2544 : 2) และผอบ โปษะกฤษณะ (2537 : 4, อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลปรัตน์ 2544 : 3) ที่กล่าวไว้สอดคล้องตรงกันว่า ปัญหาทางด้านการอ่านของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือนักเรียนส่วนมากอ่านไม่เป็น อ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่อง บ้างก็อ่านช้า ใช้เวลาในการอ่านมาก นอกจากนี้ในการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่อง จำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2538 : 55) และ แวมยุรา เหมือนนิล (2541 : 17) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่สม่ำเสมอไม่ว่าจะเรียนเรื่องอะไร ในระดับไหนก็ตาม เพราะถ้าอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547 : 36) ที่พบว่าในการอ่านหนังสือหรือตำราต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องสรุปใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านให้ได้ หากผู้อ่านสรุปใจความได้ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ตลอดเวลา ดังนั้นผู้อ่านควรฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ เพราะถ้าผู้อ่านไม่ฝึกการอ่านจับใจความสำคัญอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ไม่เข้าใจคำหรือข้อความ และไม่สามารถจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ จะทำให้การอ่านจับใจความไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรและสอดคล้องกับแนวคิดของโรบินสันและกู๊ด (Robinson and Good 1987 : 145-146, อ้างถึงในสุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ 2544 : 8) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญครูจะต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนให้ได้ฝึกฝนการอ่านบ่อยๆ เมื่อฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะแล้วยังจำเป็นต้องฝึกเพิ่มเติมอีกด้วยวิธีฝึกปฏิบัติในบทอ่านเดียวกันซ้ำ ๆ ในสถานการณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านสรุปใจความให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการ

คิดในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของตาราง KWL นักเรียนมีกรอบการคิดเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน นอกจากนี้ยังได้ฝึกตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง นักเรียนจึงมีจุดมุ่งหมายในการอ่านสอดคล้องกับทิวสรี มีปิ่น(2539: 73) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ให้ได้ นอกจากนี้การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างเป็นระบบไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยาก มีการถามให้นักเรียนระดมสมอง เพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิม แล้วประมวลข้อมูลมาคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะติดตามเรื่องที่อ่าน และเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะเรียนใหม่สอดคล้องกับ สุรพล พยอมแย้ม (2545 : 20) ที่กล่าวว่า โดยทั่วไปนักเรียนมีประสบการณ์เดิมทุกคน หากการเรียนรู้เดิมสัมพันธ์สอดคล้องกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้รวดเร็วกว่าผู้ที่มีประสบการณ์เดิมไม่สอดคล้องหรือขัดขวางกับการเรียนรู้ใหม่ ส่วนนักเรียนที่เห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่มีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์ (2547 :123) ที่พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดเนื่องจากนักเรียนไม่มีพื้นฐานในการทำงานกลุ่ม และครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียนเองตามความสามารถโดยคละระหว่างกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากในการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus นั้นครูจะเป็นผู้คอยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดตลอดในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วุฒรา เล่าเรียนดี (2552 : 150) ที่กล่าวว่าสิ่งสำคัญในการนำเทคนิค KWL Plus ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียน คือการใช้คำถามของครูในการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยืนยันความคิดหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเมื่อเห็นว่ามีหลักฐานและเหตุผลเพียงพอก่อนที่จะใช้วิจารณญาณของตนเองในการหาข้อสรุป และที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนที่ว่า การบันทึกข้อมูลลงในตารางช่อง K นักเรียนไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ในเรื่องได้ หรือมักคาดเดาเรื่องราวผิดไปจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจึงไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล (2546:57) ที่พบว่าในขั้นการระดมสมองก่อนการอ่าน ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งที่ตนรู้แล้ว จากประสบการณ์เดิมของตนเองและเพื่อนๆโดยการจัดกลุ่มข้อมูลความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ในสมองมาปรับและคาดคะเนตีความข้อมูลใหม่ และงานวิจัยของ พัทธรินทร์ แจ่มจำรัส (2547 : 80) ที่พบว่า ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในการปฏิบัติกิจกรรมก่อนการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์จะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้

ด้านประโยชน์ที่ได้นักเรียนนั้นนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาอื่นๆทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการอ่านตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus นักเรียนจะได้ฝึกการอ่าน ตลอดจนฝึกการคิดวิเคราะห์เรื่องราวจากการอ่านเพื่อหาคุณค่าจากเรื่องที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์(2547 : 56) ที่กล่าวว่า การเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนจะต้องเตรียมความรู้ในแขนงวิชาอื่นๆเพิ่มเติมอีกตาม

หลักสูตร ดังนั้นสิ่งที่เป็ความรู้ความสามารถที่สำคัญที่สุดที่จะใช้เป็นเครื่องมือและศาสตร์อื่นๆก็คือนการใช้ภาษาไทยทั้งในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันทำงาน ตลอดจนถึงการใช้สื่อการสอนและมุมประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนและพัฒนาการเรียนรู้ด้วย และเห็นด้วยน้อยที่สุดในเรื่องการได้รับความรู้ใหม่จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะกลัวคำตอบผิดทำให้ได้ข้อมูลและคำตอบที่ไม่หลากหลาย สอดคล้องกับปรารณา เกษน้อย (2540 : 55) ที่กล่าวว่า การอภิปรายร่วมกันเพื่อแสดงความคิดเห็น จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้จากข้อมูลจากแหล่งต่างๆมาอ้างอิงและได้แนวคิดที่หลากหลายจากการโต้แย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL Plus นั้นเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับครูอยู่ตลอดเวลา ทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการซักถามข้อสงสัยตอบคำถามของครู และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จด้วยดี สอดคล้องกับ บุปผชาติ ทัพทิกธน์ (2540 : 36, อ่างถึงในนิรันดร์ ตั้งเมธิกุล (2546 : 59) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ผู้สอนสามารถทำได้ โดยการเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังมีบุคลิกภาพที่เป็นมิตรกับนักเรียนคอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนพบปัญหาตลอดระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และต่อตัวครู

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิค KWL Plus ในด้านปัญหาพบว่านักเรียนมีปัญหามากที่สุดในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น และบางครั้งมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนขาดการวางแผนในการทำงานกลุ่ม การแบ่งงานกันทำ เพราะจากการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนพบว่า นักเรียนบางคนหว่านเล่นและไม่สนใจที่จะร่วมปฏิบัติกิจกรรมกับเพื่อนๆ สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542 : 17) ที่ได้ศึกษาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานประกอบด้วยทักษะการจัดการ (การวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผลและสรุปผลงาน) การทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการจัดการต่ำสุด ส่วนในด้านข้อเสนอแนะพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เสนอให้เพิ่มระยะเวลาในการเรียนมากขึ้นเนื่องจากในชั้น ที่นักเรียนต้องถ่ายทอดเรื่องราวที่อ่านเป็นภาพวาดนั้นนักเรียนต้องใช้เวลา สำหรับประเภทของบทอ่านนั้นนักเรียนต้องการให้เพิ่มเนื้อหาประเภทนิทานให้มากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กในวัยนี้จะมีคามพอใจในการอ่านเรื่องราวที่ให้ความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลินมากกว่าเรื่องราวที่มุ่งเสนอแต่เนื้อหาสาระความรู้เพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับศิริพรรณ ศิลปะรัตน์ (2544 : 37) ที่พบว่า เด็กในวัยนี้จะสนใจเรื่องสนุก การผจญภัย ตื่นเต้น ชอบอ่านนิทาน เทพนิยาย หรือเรื่องราวที่แต่งขึ้นใหม่ๆและเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้านวิเคราะห์หลักการอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นในขั้นตอนการสอนขั้น Plus เป็นขั้นที่ให้นักเรียนอ่านแล้วสื่อสารเรื่องราวที่อ่าน เป็นภาพวาด ครูควรเน้นให้นักเรียนวาดรูปจากเรื่องราวที่อ่านมากๆ และฝึกบ่อยๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสรุปความสำคัญของเรื่องรวมทั้งรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญได้ดีขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข่าวอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นในการสอนอ่านคิดวิเคราะห์ข่าว ครูควรเพิ่มระยะเวลาในการสอนบนอ่านที่เน้นข่าวมากกว่าเนื้อหาประเภทอื่นๆ และนำเนื้อหาที่เป็นข่าวมาให้นักเรียนฝึกอ่านมากๆ โดยเริ่มจากข่าวสั้นๆ ง่ายๆ ไปสู่ข่าวที่มีเนื้อหายาวและยากขึ้นตามลำดับ

3. จากผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ด้านบรรยากาศ ในเรื่องความพึงพอใจในการทำงานกลุ่ม อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นครูควรส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีความรับผิดชอบ สร้างความตระหนักในการเป็นผู้นำ และผู้ตามให้มากขึ้น ยกย่องกลุ่มที่มีความรับผิดชอบสูง ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในเรื่องการได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นครูควรกระตุ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ได้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ความคิดใหม่ๆ จากกลุ่มเพื่อน ครูไม่ควรรีบสรุปหรือเฉลยก่อนที่นักเรียน จะได้ใช้ความคิด และควรเสริมแรงด้วยคำชมเชยเพื่อให้กำลังใจและให้นักเรียนมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus เพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านจับใจความสำคัญ และสาระที่ 2 การเขียนสรุปความจากการฟัง การดู และการพูด

2. ควรมีการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีธรรมชาติวิชาที่คล้ายคลึงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลทิพย์ ใบเงิน.(2552). “โค้งสุดท้ายปฏิรูปการศึกษา”. **เนชั่นสุดสัปดาห์**,17(880).

กรมวิชาการ. (2542). **การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกียรติชัย ยานะรังสี. (2540). “ผลของการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus”. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล. (2538). **การใช้ภาษาไทย(ฉบับปรับปรุง) หน่วยที่ 9**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทิพสร มีปิ่น. (2539). “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ KWL Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปรารธนา เกษน้อย. (2540). “ผลการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรรา เล่าเรียนดี. (2552). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิจิตรา นรสิงห์. (2540). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. (2547). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ศศิพรรณ เปรื่องศิลปรัตน์. (2544). “การใช้รูปแบบ KWLAพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. (2553). รายงานผลการศึกษาการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสองของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. นครปฐม: อัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2555) แผนการศึกษาแห่งชาติ(2555-2559). กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2544). จิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. (2544). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2552). 21 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2553). ภาษาพาสอนเรื่องน่ารู้สำหรับครูไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาษาต่างประเทศ**
- Carr E. and Ogle D. (1987). “K.W.L. Plus A Strategy for Comprehension and Summarization”, *Journal of Reading*. 1987,30 (April): 626-631.